

Magyar évezredek a világ népeinek élő emlékezetében A nabateusok ezeréves civilizációja

*„Azt, aki tudatlanságból nem mond igazat, megilleti az elnézés.
Azoknak azonban, akik szándékosan hazudnak, nem szabad megbocsátanunk.”
(Polybius Kr.e. 146)*

Nem feledhetjük, hogy kik vagyunk és hogy honnan jöttünk azért sem, mert ha ez megtörténne, akkor nemzetünk elveszejtene önazonosságát, elszakadna az az Istentől rendelt kötelék, mely őseink hitéhez, szokásrendjéhez, életmódjához, gondolatvilágához, s nyelvünkben is örök világképéhez kapcsol. Léteznek erők, melyek szándékosan lazítják, szabdadják e köteléket és kendőzetlen törekvéseik tetten érhetők, nyomon követhetők napjainkban is, főleg a történetírásban és az eredetkutatás terén.

A Kr. e. 7. század táján Petra fővárossal megjelenik egy, a tudomány számára máig ismeretlennek tartott nép, amelyet elneveztek **nabateusnak**.

A mai napig talányos népet ókori kutatók Káldeából eredőnek tartják, ahol nevüket és arámi nyelvű irodalmi maradványaikat feltalálták, s őket, az egész Mezopotámiát elárasztó arámiak ivadékainak állítják. A nabateus irodalmi maradványok arról tanúskodnak, hogy **e nép volt az egykori sumir műveltség megőrzője**, tanúsítja a **KUTÁMI** nevű szerzőjüknek tulajdonított, „A nabateus földművelés” c. könyv.

A sivatagi körülmények közötti virágzó gazdaságokat, öntözéses gazdálkodást, és a mai kor számára is szinte felfoghatatlan fejlettségű vízvezeték-, csatorna-, és földalatti vízelvezető gátrendszert stb. hoztak létre. Számos hidraulikus technikai építményüknek még ma sem tudják a magyarázatát.

A nabateusok alkották Petrában a lélegzetelállító sziklaépítészeti csodát is. Az épületeket felülről lefelé faragták ki. A templomromok vizsgálatakor kiderült, hogy ők alkalmazták először a földrengések okozta károk csökkentésére a rugalmasságot biztosító fagerendát.

VAJON KIK VOLTAK AZ ÉPÍTŐK?

Ez a nabateusoknak nevezett ismeretlen nép a Kr. e. 6. században az Arab-félsziget déli részéről a Földközi-tenger partján fekvő északi, sivatagos területek felé vándorolt, s hozták létre a sivatagi kereskedelmi útvonalakat, melyeket egészen az iszlám terjeszkedésének előretöréséig meg is tartottak. Kr. e. 580 körül letelepedtek, és **magasan fejlett civilizációt hoztak létre**. Egy föníciai nyelven **tammuz-nak nevezett törzssel éltek együtt**. (A tammuz elnevezésben mindenképpen felismerhető - **DUMUZZI** sumir isten neve.)

SZTRABON ókori utazó és földrajzíró jellemzése szerint – ez a zseniális, magas mérnöki tudással megáldott nép megragadva a sivatag által nyújtott feltételeket, luxuskörülményeket alakított ki. **A víz, ugyanúgy - mint a tömjén és a mirha, amivel világszínvonalú kereskedelmet folytattak - luxuscikk volt**, városuk tündöklését hivatott biztosítani, a gazdagságot jelképezte. A sziklából vájt teraszokon és a város főutcáján vízesések, szökőkutak pompáztak. Egy **királyi család** uralkodott felettük. Nem volt náluk rabszolgaság.

Igyekeztek elkerülni a katonai konfliktusokat, és bár rendelkeztek saját hadsereggel, a katonákat **soha nem használták hódító** törekvések megvalósítására. Királyaik a terjeszkedő Szeleukida birodalommal szemben is megőrizték függetlenségüket. Nagy Sándor sem tudta elfoglalni Petrát.

Ez a rendkívüli kezűgyességgel megáldott nép 600 év leforgása alatt, a Kr. e. 5. századtól, egészen az északi Damaszkuszig terjesztette ki birodalma határait.

Idővel várossá növvő kereskedő-telepeket, kikötőket alapítottak a Vörös-tenger nyugati partján. A Nabateus Királyság, Szíria és az ókori Arábia határán, a Negev-sivatagban, illetve az Eufrátesztől a Vörös-tengerig terjedt.

Megélhetésük legfontosabb forrása az Arábia belsejéből a Földközi-tengeri partvidékre irányuló gazdag **karavánkereskedelem** volt. Ők tartották kezükben a karavánutakat. A dél-arábiai kikötőkbe érkezett áruk, kizárólag luxuscikkek voltak, melyeket ott tevékre raktak, és a **tömjénúton** a sivatagban **fúrt kutak mentén** eljutottak a Földközi-tenger partvidékére, a filiszteus és föníciai városokba, onnan pedig egész Elő-Ázsiába és a Földközi-tenger medencéjébe. Ilyen luxuscikkek voltak pl. az egyiptomi mandula és füge, tömjén és fahéj, elefántcsont, illatszerek, fűszerek, drágakövek, perzsa gyöngy, indiai, kínai selyem, mirha, kátrány (szurok) a holtak bebalzsamozásához, stb.

DIODÓROSZ a Kr. e. 1. században élt görög történetíró szerint: „**Ez a nép nem csupán a szomszédos törzseket múlja felül gazdagságával, (...) de minden más népet is. (...) Mindez maga volt a paradicsom!**”

A nabateusok a Krisztus születését megelőző és követő századokban érték el fejlődésük csúcát, amikor is a városuk lakossága kb. 20 ezer főt számlált.

Rengeteg templomot és áldozati helyet létesítettek, melyek megmaradtak hosszú évezredek után is. **Főistenüket, Dusárát nap- és hegyistenként is tisztelték**, ezért a Szik-ben kőtömbökkel, a városban pedig mindenütt csúcsos obeliszekkel jelképezték. Évi **főünnepét december 25-én ülték**. (Összehasonlításként egy analógia Oláh Imre után: a Hurri-hettita istenpantheon főistene is a hegy istene volt, akit számos kutató Sin-Mag-Úr néven is említ.)

A petrai rózsaszínű, arany, illetve a vörös árnyalataiban pompázó kövek is a Napot jelképezik. **Dusara hitvese volt termékenység istennőjük**. Őt nem csak Petrában, hanem Hatrában, Palmyrában és egyebütt is imádták. *HERODOTOSZ* szerint **Afrodité** megfelelője volt.

De régebbi források szerint a sumir **Ereskigal**-lal azonos, aki Föníciában **Allatu** néven volt ismert. A karthagóiaknál és a kánaánitáknál **Arsainak** hívták. Feltűnő, hogy ez az ősi Istenanya-kép megegyező a magyar Boldogasszony-kultusszal.

További hasonlóságot látni Petra és a pártus építészet és művészet között, különösen Kr. e. 150 körül. A papnőt a pártusokra jellemző áldó kéztartással ábrázolták. Ráadásul az időszak is egyezik.

A nabateusok ugyanúgy használták a **sólymot** a királyi koronán, de középületeken, kapukon is szakrális díszítőelemként, mint a pártus városokban.

Ornitológusok szerint, a mekkai misztikus Kába-kő formája a kaba-sólyom szemét idézi.

A sólyom ősvallásunkban a Szent Szellem szimbóluma. A keresztény vallásban galambként jelenik meg.

Az **oroszlán** pedig nemcsak az anatóliai, mezopotámiai, vagy görög istennőknek, hanem a nabateus istennőnek is fő szimbóluma volt, látni a neki szentelt és megmaradt templomok kapuzatán. Ez a hatás továbbá fellelhető a nabateus királyi pénzverés esetében is, valamint a Negev-sivatag többi városának szikla-építészetén is. Feltűnő a két birodalom közötti betű- és hangzó azonosság: PeTRa – (PáRTa) - PáRTuS!

Felágaskodik egy kérdés: ha ugyanaz a szellemiség, azonos gyökerű lenne az őskultúra...?

A nabateusok kultúrája olyan rendkívüli ősi hitvilágból fejlődött ki, amely az idők hosszú évezredei során is megőrizte saját eredendő istenképét. Ez a sajátos vallás már az Kr. e. 2. évezredtől kezdve ismerte a FELTÁMADÁS eszméjét, és a Petrában gyakorolt kultuszok közvetítésével a keresztény vallásban találta meg végső kiteljesedését.

A Római hódoltatás idején Kr. u. 106-ban Traianus a királyságot ARABIA néven provinciává szervezte, melynek fővárosa már nem Petra lett, hanem Palmyra.

Ám ezt a kedvezőtlen helyzetet is **javukra fordították**, és szintén öntözéses földművelésre épülő, virágzó gazdaságot hoztak létre a Negev-sivatagban is, mivel **a Nabateus Királyság a Hedzsasz-térségre is kiterjedt**. Fokozatosan felügyeletük alá vonták a Negev-sivatagon áthaladó **tömjén- és fűszerkereskedelmi karavánutat** is, melyet az útszakaszon levő nabateuskori települések (Avdat, Mamshit, Shivta, al-Khalasa, Elusa és Nitzana) romjainak UNESCO világörökségi jegyzékbe vétele is tanúsít.

Petra után a Kr. e. és a Kr. u. 1. századokban **Hegra** lett a virágzó Nabateus Királyság legnagyobb kalmár-metropolisza. **Azoknak a tevekaravánoknak a félúton levő támaszpontja volt, amelyek a mai Jemenből (ókori Sába) a Földközi-tengeri kikötőig mintegy ezer kilométeres karavánutazásokat tettek.** Területük ez időben a Sínai-félszigeten túl Leuké Komé kikötőjéig a Vörös-tenger partvidékét is magában foglalta.

Magas szintű művészetük csúcspontját kétségtelenül a Petrában és a Hegrában található monumentális sziklaépítészeti remekművek jelentik. A nabateus sírboltok felső részén lévő lépcsős kiképzések hitük szerint, az ember lelkének ég felé vivő meredek útját jelképezik.

A 20. század végén megindultak a Szaúd-arábiai és a Vörös-tenger keleti partvidékére irányuló régészeti kutatások, melyek sorra tárják fel a nabateus civilizáció emlékeit. Hegrát 2008-ban az UNESCO felvette a kulturális világörökség jegyzékébe.

Hegrában 111 sír és nagyjából **hétézer nabateus felirat** található. A legnagyobb sír építmény csaknem 22 méter magas, a legrégebbi Kr. e. 1. századból való.

A nabateus civilizáció művészi kifejezőképességének sokszínűsége legalább annyira ámulatba ejtő, mint a nép történetének egyéb vonatkozásai.

Kr. u. 331-ben egyházszakadás történt. A Bizánci császárság és a keleti, ortodox kereszténység központja Konstantinápoly, a mai Isztambul lett. Petrát **a Kelet-Római**

Birodalomhoz csatolták, a legnagyobb nabateus temetkezőhelyet, az utolsó nabateus király II. Malikos síremlékét az Urna-sírt, templommá alakították. A város püspöki székhely lett.

Petra több mint **nyolc évszázados** töretlen virágzása a **karavánutak áthelyeződése és a tengerhajózás új rendszerének megjelenése** miatt indult hanyatlásnak. A Kr. u. 6. században, az iszlám térhódításával pedig Petra csillaga végképp leáldozott. Petra moszlim kori sorsáról a keresztes lovagok egyetlen, rövid ideig tartó ott-tartózkodása kapcsán van ismeretünk. A keresztes lovagok voltak az utolsó európaiak, akik látták Petrát a 12. század elején. Ezután **évszázadokig a város csak a legendák szintjén létezett, csupán a beduin pásztorok tudtak létezéséről.**

A nabateus civilizáció ezeréves létezését a mindenkori gazdasági és politikai, illetve vallási változásokhoz is kiválóan igazodó képességük és sikeres gazdálkodásuk tette lehetővé. **Képesek voltak különböző idegen kultúrák hatását befogadni és egyidejűleg úgy integrálni, hogy identitásukat és kulturális különállásukat feladni kényszerültek volna.**

Hát akkor lássuk, ki volt ez az ismeretlen és zseniális nép, aki tudásával, kultúrájával több ezer év után még ma is ámulatba ejti a világot?

A kutatók és régészek szerint a nabateusokról azért nem lehet sokat tudni, mivel nem hagytak hátra semmilyen grandiózus szöveget. **Reméljük ez a közelmúltban Hegrából előkerült hétezer felirat (2020. nov. 25. Index közlése után) elősegíti az igazság kiderülését!**

Baráth Tibor őstörténész és mások kutatásaiból is tudható, hogy az Arab-félsziget területén, egységes értékrendet valló rokonnépek éltek. A félsziget déli részén a Sábának nevezett **Holdhonban** a szábeusok, vagy szabateusok voltak a déli térség **első** államalkotó népe.

A félsziget északi részén **Naphonban** a Nabateus Királyság volt a **második**.

És a Vörös-tenger partjainál Etiópia, ókori nevén Abesszínia volt, a Vörös-tenger habos hullámairól elnevezett ősi **Haboshon a harmadik államalkotó nép.**

Mind a három államalkotó nép Egyistenhívő volt, akik az isteni megnyilvánulást a Nap a Hold és Víz képében tisztelték. **A magas, vagy mágustudás vallási jellegét a csillagismereten alapuló kozmológikus istenszemlélet jellemzi**, melynek központjában, az ősi kusita hagyománynak megfelelően az életadó isteni erőt szimbolizáló égitest, a Nap állott.

Bizonyítékok a nabateusok kilétére

1. Képirás és rovásírás alapján:

A képen egy nabateus nyelvemlék kőtábla, egy ősi rovásírásos lelet. A megfejtést Baráth Tibor őstörténész ismertetése alapján tesszük. Az olvasat kétféle módon is lejegyzett: képirással és...

...rovásírással is.

A táblán csak egyetlen egy szó írása van.

Jeleit balról jobbra olvassuk, hangzós átírásuk Na-P-oT-HO.N. A NAPOTTHON olyan ország, ahol az égben lakó Teremtőt a Nap képében imádják.

Az olvasást megerősíti a **képirás**. A felső sávban 5 tehenet látunk. A tehenek szeme aránytalanul nagyra van rajzolva, mert a szem a napisten jelképe. **Égi Szemnek őseink a Napot nevezték**: ő a SZEM-es. Így a szöveghez mellékelt képirás a Napotthon párhuzamos nevét is megmondja: SZEMOTTHON. Eredményünk a **Napotthon** és a **Szemotthon**, mindkettő **magyar** szó.

A tehenek szimbolizálják továbbá az életadó termékenységi Istenanyát Allát-ot. Egyiptomban is, főleg Denderában szintén tehénfejű vénuszi istennőket látunk, a Hathor istennőket. A Napotthont a kézikönyvek és lexikonok NABATHAN grafikával adják. Elmondják róla, hogy az az Arábi-félszigeten lévő ország, és lakói a nabathaniak. (A tehenek az ősi időkben egyben a matriarchátusban élő népek jelképei voltak.)

gyanilyen betűk vannak a jemeni templom kőtábláján **Baraquisban**. Újabb bizonyítékot kaptunk, hogy az ókori délarab írás is, magyar írás (volt) – állítja ismételtén Baráth Tibor.

Ez is a Dél Arab-félszigeten került elő, és Kr. e. 1-3. századra teszik a korát. Írását, délarab írásnak nevezik, de nem tudják, hogy mi van ráírva. E betűkkel olvastuk el az előbbi **Napotthon feliratot**, a nabateusoknak nevezett nép szövegét is.

A kőarc: Szemöldök egy madár alakja, jobb és balszárny együtt: madár=MAGYAR

Szemei = SZEM. Orra = OR. Szája = SZÁG.

A képirás összecsengése: MAGYAR SZEMORSZÁG. Valószínű, csak magyarul érthető!

A négyszögletű kő: a hon, ország, terület jele és az Úr szótagot írja a képirásban. A magyarok istenének egyik ősi neve Bál (vagy BÉL) volt.

A kőre vésett szöveg: HONI KÖVED BÁL (vagy BÉL) KÉPE.

Mai szórendünkkel az egész olvasat értelme: MAGYAR NAPORSZÁG HONÁNAK URA. KÖVED BÁL ISTEN KÉPE.

(Szintén Baráth Tibor után közismert, hogy Kolozsvár ősi neve: Napoca, azaz Nap-kő, mert szintén napország, napterület volt.)

Az Arab-félsziget nabateusok uralta területén számos, magyarul értelmezhető rovásfeliratos kőtáblát találtak. Ezen az Etiópiából, Lalibélából előkerült oltárkövön a székely-magyar rovásírás jeleit ismerik fel a kutatók. Korát 14.000. évesre, a vízözön előttire becsülik.

A fenti leletek forrása, Baráth Tibor: Az ősi magyar nabateus rovásírás c. tanulmánya, melyben számos további lelet és megfejtése található.

2. További perdöntő bizonyítékok további forrásokból:

Vessük össze a mai térképpel!

Az Ószövetség (1 Móz. 9,25) kimondja:

Noé fia Khám; Khám fia Khus; Khus fia Nimród. Khus **Szába** nevű fiának leszármazottai Dél-Arábiában telepedtek le, valamint a mai Dél-Egyiptomban, Szudánban és Észak-Etiópiában. Khus másik fia **Havila**, az ő leszármazottait a délnyugat Arábiával szemközti területre a mai Eritrea és Etiópia területére helyezik.

Vörös-tenger mindkét partja mentén híresen gazdag és csodás országok voltak – ókori nevükön Ofir és Punt – ahol szintén rokonfajú népek éltek, akiket a föníciaiak ősének tartanak. (Puntország pontosan Afrika szarván található.)

Az ókori történetírás szerint:

SZTRABÓN szerint az etiópiai **Seba őslakói magas, fehér bőrű, erényes emberek, jó katonák voltak.** Itt egy ugyanolyan, 'Sabai' nevű, „jó, nagy várost” is említ, melyet **kör alakú fal vett körül, mint Makeda sábai királynő Holdtemplomát.** (A körvárosok építése bizonyítottan és eredendően a szkíta-magyarokra jellemző ősi építkezés.)

De Núbia és Szudán területén is kusiták éltek, akik Napata és Meroé tartományoknak vetették meg alapjait, ahol a vallásos és világi hatalmat személyükben összpontosító uralkodók az egész államszervezetet, hierarchikus alapokra helyezték. **Nimrud népét kizárólag kusoknak nevezik. Ázsiában a KUS SZÓ SZKÍTÁT, SZITTYÁT jelent.**

(Törökország egyik nagy területét még ma is KUSADASI-nak nevezik.)

Az arab hagyományok szerint:

Az arab hagyományok és mondák, valamint a fennmaradt városromok tanúsága szerint **e Kustól származó kusita népek a műveltségnek rendkívül magas fokán álltak.** Elbeszéléseikben megemlítik, hogy Sábában is nagyszerű épületek voltak, **átlátszó kőből épült ablakokkal.**

Fáy Elek magyar őstörténész kutatásaiból:

Ismételten megtudható, hogy: *„az Arab-félsziget déli részét, a mai Jement ősidőktől fogva Kus-tól származtatott népek lakták. (...) Bennünket a kusiták azért érdekelnek ennyire, mert – ELIZEUSZ örmény történész szerint – a HUNOK, KUSOKNAK is neveztettek. A hunok és a szábeusok közötti összeköttetésre vall egy BUDA város neve is az egykori Szába, vagy Ofir országban. Több kutató pl. BABELON is kiemeli, hogy az arab nyelvnek sok eleme mutat összefüggést a sumir nyelvvel.”*

A sumir pedig mint már bebizonyosodott, a magyarral! Fejes Pálnál pedig ezt olvassuk a „Mit írtak az ősmagyarokról 46 000 évvel ezelőtt?” – Heraldika, 2009. 16. oldalán: *A BUD>BOD szó jelentése: MAGAR.*

A Kebra Nagast, az etióp legendák és hagyományok tárháza szerint:

Az ősi Ophir, legendás és nagyon gazdag ország volt, fővárosa Akszum (a mai Etiópiában van). Ophir **Sába királynőjének, Makedának szülőföldje.** Makeda kb. Kr. e. 1020-ban itt született királyi családban. A legjobb tudósok, filozófusok és papok tanították. Tizenöt éves korában küldik uralkodni Dél-Arábiába, Sábába, és így lett Sába királynője, de fennhatósága alá tartozott Etiópia és annak fővárosa Akszum.

Ophir neve magyarul ejtve, értelmezve = A PÍR. A Napnak pedig pírja, pirossága van. Aksum magyarul ejtve = Égszem. A Nap neve, már tudjuk SZEM is. Makeda nevében a MAG szógyököt találjuk, ami a MAGyar szóban is benne van.

Sába királynője „*A Délnek királynéasszonya (...) eljött a földnek széléről, hogy hallhassa a Salamon bölcsességét; és imé nagyobb van itt Salamonnál.*” (1Kir 10,1; Mát 3,17; 1Tim 3,16. - Károli Gáspár fordításában.) A hagyományok szerint **tolmács nélkül beszélgettek**, így örökítette meg a **Kebra Nagast**, az etióp legendák és hagyományok tárháza.

VAJON MILYEN NYELVEN BESZÉLGETTEK? Hiszem, hogy a dolgozatom végére kiderül, de lehet, hogy már mostanra is sejthető...

A legújabb régészeti kutatások eredményei szerint:

Az Arab-félszigeten Szaúd-Arábia jelenleg sivatagos részén a XX. sz. végétől rendszeres régészeti kutatásokat folytattak.

A feltárt régészeti leletek bizonyítékot nyújtanak egy itt élt és virágzó civilizációra, **amit a kutatók Al-Magar Civilization** névre kereszteltek el. 300 páratlan kőtárgyat találtak eddig, s a feltárt leletek közül 2010-re már meghatároztak mintegy 80 tárgyat.

Az egyik kőből készült használati tárgyon párhuzamos kis vonalak láthatók meghatározott csoportokban, és úgy gondolják, **mérésre, vagy időszámításra használták.**

A kultikus élet fejlettségére és magas színvonalára utal, hogy **ismerték a balzsamozás módszerét. Ráadásul egy olyan formáját, ami teljesen más, mint amit ma ismerünk.**

Ló és más állatok **házasításának** nyomára is bukkantak. Az egyik faragott kőábrázolás egy *EQUID*-et ábrázol, mely állat a lófélék családjába tartozott. Az eddigi régészeti ismeretek szerint a **lovat** először Nyugat-Kazahsztánban **házasította az ember, mintegy 6000 évvel ezelőtt, amelyet most megdönthet ez a felfedezés.**

A leletek között találtak egyéb kő eszközöket, például **kaparókat** melyek **korát és több, mint 50.000 évre becsülték!** Ez a terület 9000 évvel ezelőtt a nagy Vízözön idején teljesen elmerült a tengerben.

Dolgozatom végén bizonyítás saját élményeim és fényképeim segítségével

2014-ben tanulmányúton Jordániában jártunk és meglátogattuk Petra városát.

A bazársoron egy beduin család odajött hozzám és látva vállamon a számukra is ősiségéről ismert híres „harrani kendőt”, melyet a Nap és Hold ábrázolása díszít, a családfő megkérdezte honnan jöttünk.

Miután mondtam, hogy magyarok vagyunk, rokonként üdvözölt és engedélyt kért, hogy beköthesse a fejem. A megható találkozás után elváltunk. Mivel részletesen végignéztünk mindent, így észre sem vettük, hogy ránk esteledett.

Sötétedés után ugyanis a beduinok által lakott és őrzött területen a turistáknak a saját védelmük érdekében, szigorúan tilos a tartózkodás.

Lámpáink kevéske fénye mellett szellemgömböktől körülveve sietve indultunk a kijáráthoz, de hirtelen ránk szakadt a sötétség. Ekkor fekete árnyak jelentek meg mellettünk. Mint kiderült, egy seregnyi beduin szegődött mellénk. Innentől az ő tisztelettudó, udvarias védő kíséretükben hagytuk el a szent várost. A búcsúzásnál aztán kiderült, hogy miután megtudták, hogy magyarok vagyunk, az egész nap során szemmel tartottak bennünket, hogy ha szükség lenne rá, segíteni tudjanak.

Eme út során a Wadi Rumban, a Vörös sivatagban is eltöltöttünk több napot. Itt is különös események történtek.

Beduin sáttortáborunk, ahol megszálltunk.

A beduin szó jelentése, mint kiderítettük: **puszták lakói**. Így érthető, hogy szeretik a **szabadságot**.

A kereskedés a vérükben van. Illatszerek, gyógynövények, teák, ásványok, különféle dísz tárgyak és egyéb ajándékok kerültek elő bárhol, bármikor, pillanatok alatt.

A beduinok jellemzően magas erkölcsi értékekkel rendelkeznek: bátrak, becsületesek, büszkék a kultúrájukra, híresen jó vendéglátók és segítőkészek. Azok az alapjellemzőik, mint nekünk, magyaroknak.

Érdekes észrevételünk volt, hogy a magyarok iránt különösen nagy rokonszenvet és tiszteletet éreznek.

Egyik nap az esti tűz melletti beszélgetés, teázás és énekelgetés során kiderült, hogy több népdalunknak azonos a dallama. Ez után a számunkra különös felismerés után megkérdeztük vendéglátóinkat, tudnak-e még más azonosságról. Erre a következő meglepető kijelentést tették:

**„MI ÚGY TUDJUK, PETRÁT NAGYON RÉGEN, MAGYAR NAGYAPÁINK
ÉPÍTETTÉK!**

Kell-e ennél különös bizonyítéka annak, hogy Baráth Tibornak őstörténész kutatóknak, mint oly sokszor - ismét igaza volt, amikor a *nabateusokat NAPHONBELIEKNEK*, és magyar ajkúaknak nevezte?

A döbönt csend után az is kiderült, hogy számos beduin törzs tudja és ismeri múltját, benne az ázsiai pusztákról származó ősi hun-szkíta gyökerekkel. Minden törzsnek saját billogja van, ezeket beleégetik a tevékbe, lovakba, egyéb állataikba, hogy tudják: melyik kié. Életformájuk párhuzamokat tükröz a régi magyar hagyományos életmóddal.

„A billog gyakorlata az ázsiai hunoktól ered, a sztyeppe nomád pásztorkodásban és Magyarországon az állattartásban mind a mai napig él. Viseletük egy része a köntös is ősi hun-szkíta viselet.” (Dr. Obrusánszky Borbála: Az ázsiai hunok)

És ha még mindig kételkedne valaki, nézzük meg ezt a másik ókori térképet, ahol a nabateusok területének egyik központi helyén látható SZKÍTAPOLISZ, a magyar SZKÍTAVÁROS.

Ezek után bizonyára senki sem csodálkozik azon, hogy az arab sivatagban a 21. században fellelt, 50ezer éves civilizációt a nemzetközi kutatás Al-Magar azaz A Magyar civilizációként nevezte meg.

Ráadásként tegyünk névelemzést a magyar nyelv és a hazai hivatalos tudomány által sajnálatosan mellőzött legősibb írásunk, a székely-magyar rovásírás hangtani szabályai szerint:

A **SZiK**, magyarul érthető = SZÜK, SZiK-la, hegyszoros, sziklaszoros.

Hegra – a második Petra, a kalmár-metropolisz. Végezzük el a város ókori nevének elemzését HeGRa: ÉG úR, vagy a HeGY uRa, aki a nabateus istenpantheon főistene. De HeGRa lehet HáGÁR (Ábrahám másik felesége), aki eredetileg HuNGaR. (Bognár Ferenc szíves közlése alapján)

De ha Hegra újabb kori nevét elemezzük, akkor is megdöbbentő eredményre jutunk.

MaDá'in SzaLih = MaDá = MaDár, magyar;

SZÁL/SZÁR = ISTEN jelentésű a nyelvünkben.

DuSaRa főisten nevében is ott találjuk: SaRa, azaz SZÁL, SZÁR, vagy SÁR, (mint sárarany) jelentéseket. Ezek alapján értelmezve a következő az olvasat: az ARANYLÓ MAGYAR ISTEN, azaz a MAGYAR NAPISTEN VÁROSA.

A nabateus királyság területén lévő további két kiemelkedő város: Medina és Mekka.

MaDáiN Szalih-hoz megszólalásig hasonló a **MeDiNa**, ami a betű- és hangzócsere szabályait alkalmazva, ugyanaz, tehát ismét csak = mada, magyar.

A **MeKKá-ban** pedig ott kiabál a MaGKő.

Végső következtetésként megállapítható, hogy egyáltalán nem oktalanságnak tűnik a Szik, Mekka, Medina, Madá'in Szalih, Hegra, Makeda, Ophir, Abesszínia, Akszum neveknek a magyar nyelv alapján értelmezett ősi MAGYAR ELNEVEZÉSE, MAGYAR EREDETE.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!